

Sygn.akt. II AKa 308/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Maria Mroziak - Sztykiel /spr./

Sędziowie: SA Zbigniew Kapiński

SA Marzanna Piekarska-Drażek

Protokolant: Aleksandra Baran

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2017 r.

sprawy z wniosku **S. R.**

o zadośćuczynienie z tytułu internowania

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 czerwca 2017 r. sygn. XII Ko 10/17

uchyla wyrok w zaskarżonej części i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy S. R. kwotę 600(sześćset) złotych z tytułu poniesionych kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 30 czerwca 2017 r. sygn. XII Ko 10/17 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz S. R. 100 tys. zł. tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 75 tys. od dnia uprawomocnienia się wyroku, zaliczając na poczet zasądzonej kwoty 25 tys. zł. zasądzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 2009 r. sygn. VIII Ko 130/08

w pozostałym zakresie wniosek o zadośćuczynienie oddalił.

Apelację od tego wyroku wniósł pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżając wyrok w części dotyczącej oddalonego powództwa, tj. co do kwoty 400 tys. zł.

Apelacja zarzuca wyrokowi:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 ust. 1 kpc przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przez uznanie wbrew zasadom doświadczenia życiowego, że nie istniał związek między wykonaniem decyzji o internowaniu wnioskodawcy a rozpadem małżeństwa, chociaż z zebranego materiału dowodowego wynika

wniosek przeciwny, co doprowadziło do nieprawidłowej oceny wymiaru krzywdy, a w efekcie do zaniżenia kwoty zadośćuczynienia;

2.naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 217 § 1 kpc w zw. z art. 227 kpc przez uznanie, że wniosek dowodowy w postaci przesłuchania byłej żony wnioskodawcy – G. D. – nie dotyczy faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, mimo że przedmiotem dowodu był fakt, iż główną przyczyną ich rozstania były konsekwencje psychiczne wcześniejszego wykonania wnioskodawcy decyzji o internowaniu, co skutkowało oddaleniem tego wniosku, a w efekcie uznanie, że fakt rozwodu nie miał znaczenia dla oceny zasadności żądanej przez wnioskodawcę kwoty zadośćuczynienia;

3.błąd w ustaleniach faktycznych przez uznanie, że suma 100 tys. zł stanowi adekwatne zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez wnioskodawcę, kiedy prawidłowe ustalenia powinny prowadzić do konkluzji, że taka suma wynosi 500 tys. zł, co doprowadziło do zaniżenia kwoty zadośćuczynienia.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części w jakiej Sąd oddalił wniosek, tj. co do kwoty 400 tys. zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Pomijając prawidłowość sformułowania zarzutów w apelacji należy stwierdzić, że jest ona zasadna co najmniej w takim zakresie w jakim wskazuje, iż zaskarżony wyrok zapadł przedwcześnie. Przede wszystkim znajduje to uzasadnienie w złożonych w toku postępowania odwoławczego dokumentach medycznych stwierdzających istnienie u wnioskodawcy S. R. choroby psychicznej i obrazujących proces jego leczenia. Ta dokumentacja pozwala na stwierdzenie, że zarzut apelacji dotyczący oddalenia wniosku dowodowego z zeznań byłej żony wnioskodawcy w kontekście uzasadnienia wyroku rozwodowego obecnie nie może być uznany za niezasadny, nawet przy uwzględnieniu daty rozpoczęcia przez wnioskodawcę leczenia psychiatrycznego w związku z wystąpieniem ostrych objawów psychotycznych.

Dokumentacja medyczna, treść załączonego uzasadnienia rozwodowego wyroku uzasadnia konieczność dokonania ustaleń odnośnie początków stwierdzonej u wnioskodawcy schizofrenii paranoidalnej, co pozwoli na ustalenie, czy między chorobą wnioskodawcy a faktem internowania go istnieje związek przyczynowy. Aby dokonać prawidłowych w tym zakresie ustaleń faktycznych konieczne jest przeprowadzenie dowodu nie tylko z opinii psychiatrycznej, ale również zebranie dowodów pozwalających na ustalenie sposobu życia i funkcjonowania społecznego wnioskodawcy po zwolnieniu z internowania, jego zachowań w życiu zawodowym oraz osobistym, w tym okoliczności rozwodu między małżonkami w aspekcie ewentualnych symptomów choroby psychicznej.

Sąd Okręgowy winien rozważyć czy w przypadku przeprowadzenia dowodów na powyższe okoliczności, w tym dowodu z przesłuchania wnioskodawcy, jego siostry, byłej żony nie powinno to odbyć się z udziałem biegłego psychiatry celem uwzględnienia również przez niego okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla ustaleń dotyczących początku, rozwoju i przebiegu choroby oraz ewentualnego związku z faktem internowania wnioskodawcy.

Dokonanie powyżej wskazanych czynności procesowych pozwoli na zrealizowanie zasady z art. 2 § 2 kpk, a tylko prawdziwe ustalenia faktyczne mogą stanowić podstawę ostatecznego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 437 § 2 kpk orzekł jak w wyroku.